

Mi piddada so sarnadust,
 Kui sinno käske täita;
 Keik kaebdust, tülli wõtke ta
 Ka waigistada, löypeta,
 Ja rahwa rahho hoida.

Ea warjus, hõlekandmiseses
 Meil anna õnne nähha
 Mi teudes kui teggemiseses
 Hea melega keik tehha,
 Mis õnnistusseks tarwis läab
 Ja rahwa õnneks järrel jääb,
 Mailma kaua aiaks.

Oh! kela rahwa mäsfamist,
 Meist pöra ärra södda,
 Keik waeno, werrewallamist,
 Ja többe, katko, hädda.
 Meid hoia falli-aia eest
 Et rõõmsaks ommast raskest tööst
 Tõ-teggia woiks sada.

Keik paika head ehbita
 Oh! helde Jesa taewast
 Ja meie maad ka õnnista
 Et rahwa-tööst ja waewast,
 Nääks õiget õnne, tassumist,
 Ja sulle annaks tännamist
 Sa helde Jesand taewas!

Süis sulle Jesand antakse
 Suurt auu rõõmsast melest
 Ja würsüst, waesest tuakse
 Sull' tänno kiitjast kelest
 Süis tõstab rahwas rõõmo-heält
 Ka Keiser hüab järje peält
 „Mu keige kõrgemale!“

Las! laulda süis sel hommikul
 Sul sinno laste heäle
 Ja tua palmid ohwriks sul
 So pühha Alt'ri peäle,
 Suurt Keisri troni kinnita